

Avram Iancu - 150

Cetatea Cavalerilor

Nr. 6 (22)/ Iunie 2022

Nr. 6 (22)/ Iunie 1922

Cetatea Cavalerilor

Fondator Col(r) Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

SEARĂ DE GALĂ LA ORADEA

Academia Româno-Australiană pentru Cultură
Asociația Națională a "Cavalerii de Clio"
Cenacul "Barbu Ștefănescu Delavrancea"
Rexlibris Media Group (Sydney)
Revista "Bumerang Literar"

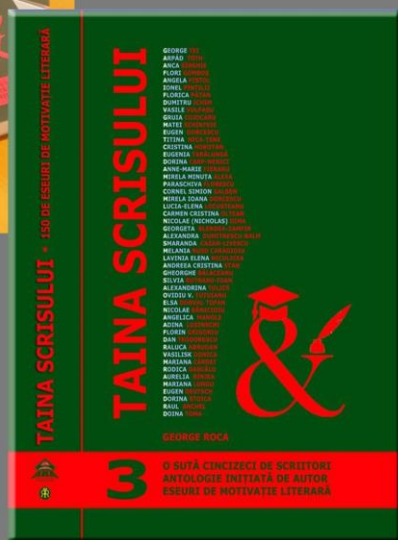

VĂ INVITĂ LA LANSARE DE CARTE George Roca TAINA SCRISULUI VOLUMUL 3

moderatori:

Avoc.Dr.Pășcu BALACI
și
Col(r).Dr.Constantin
MOȘINCAT

JOI, DUMINICĂ, 16 Iunie 2022 ORELE 18:00
în SALA FESTIVĂ "EMIL STRATONE" (BAROUL AVOCAȚILOR)
Strada GEORGE ENESCU NR.1 - ORADEA

La Cenacul „Barbu Ștefănescu Delavrancea” Oradea, începând cu ora 18.00 a avut loc o dublă manifestare, prilejuită de **Comemorarea lui Mihai Eminescu**, parte în care președintele Dr. Pașcu Balaci a reamintit legăturile lui Eminescu cu Bihorul, prin intermediul prietenului său Pompiliu Teodora. Membrii Cenacului au omagiat Luceafărul prin recitări din nepieritoarea sa operă, și din creație proprie, dedicată poetului nepereche, ori/și prin intervențiile prof. univ. dr. Paul Magheru, cu informații despre Eminescu.

Surpriza venind de la invitatul poet George Roca, din Australia, care a recitat o frumoasă poezie dedicată Luceafărului, iar prof. Maria Mera a cântat, acompaniată de Corul „*general Traian Moșoiu*” melodii pe versurile poetului comemorat. Prof. Horgoș, o strofă din creația sa, iar ing. Bărnăuțiu o catrenă reușită.

S-a spicuit și din proza și publicistica eminesciană de către prof. univ. Dr. Paul Magheru, publicistică interzisă odinioară pe motiv că ar avea caracter antisemit. Florian Chelu, a adus precizări în legătură cu acest aspect negând o asemenea prezență, el fiind

bun prieten cu evreii. El a criticat abuzurile săvârșite și tolerate în epocă!

Avram Iancu - 150

Cetatea Cavalerilor

Nr. 6 (22) / Iunie 2022

Idei politice ale lui Eminescu. Spicuiți din diferite lucrări^[1].

Educațiunea străină implică spirit străin și un corp cuprins de spirit străin e asemenea unei pietre desprinse din zid. Ea aparține zidului prin destinațiunea ei, însă spiritul străin al atrac-țiunii pământului o face să cadă. Căzând la pământ, ea încă nu e pământ, — cum Românul renegat nu e încă Ungur, cum Evreul botezat nu e încă creștin... Factorul infectat de străinism e o mortăciune morală a corpului, — ce mirare dar cum că inamicii noștri așteaptă să cadă mortăciunile corpului nostru, ca din ele să-și constituie pe al lor...

2

Renegații sunt veninul pe care natura binefăcătoare la depărtat din corpul nostru. Fericire e că flamura aurului nostru e însemnată pe lângă sigură ce-am putut-o lăpăda fără ca să ne pese. Am răs totdeauna de 'ncercarea de-a readuce în sânul națiunii pe renegați. S'au dus? Cu atât mai bine; era mai rău de rămâneau. La noi era(u) un rău. Ei sunt boala lor cea ascunsă, dar cronică. Răi naționaliști, ei sunt răi servitori. Mașine oarbe și materialiste, ei lovesc fără rațiune. Toată iarna corpul e sănătos, fața e roșie. Vine primăvara și buba venerică umple părțile cele mai nobile ale corpului — ochii, gura, nasul — și pătrund până 'n crieri, rozând până și oasele creierului. În curând capul națiunii ungurești nu va fi decât un monstru urâcios și plin de bube — un cap incurabil. În fine Românii naționaliști vor lucra spre binele nostru, Românii renegați fără să vrea chiar spre răul inamicilor noștri. Să vină numai primăvara libertății! noastre, și apoi veți vedea.

Cine mi-o poate ținea de rău, dacă voi eu ca și copiii mei să fie ca mine de Români. Guvernul? — Nu-l recunosc de competente. El are a-și regula trebile lui, ordinea publică, nu limba și religia copilului meu; are de-a surveghia referințele dintre el și persoane străine lui, nu caracterul lui propriu sau pe el însuși nepus în referință cu elemente străine lui. Și când eu plătesc pentru școală, datoria mea implică dreptul de-a cere cum să fie (copilul meu) instruit. Si eu cer să fie instruit în limba mea și numai în limba mea, nu și în limba mea. Gimnaziile de stat din Transilvania ar trebui să fie române — căci Românii le susțin cu birul lor amar, pe care-l storc Pietrei și costișelor, cu care i-a împroprietărit o dreptate nedreaptă. Veni-va vremea și a dreptății celei drepte.

După noapte vine și ziua – vine, pentru că trebuie să vină. Și dacă somnul nostru a fost lung, cu atât mai puternică va fi mania estățiunea vieții noastre. E pietroasă și încovoiată calea Dreptății, dar e sigură. Știu că mi-ați închide gura, de-ați putea fără ca să vă scuipați vouă însuși în față -, dar nu veți închide-o și vom protesta mereu -, nu voim cu toții decât un protest personificat. Nu se ucid lesne națiunile, domnii mei – și mai cu seamă cea română nu. * Avem dreptul de a petiționa. Sala tronului este, trebuie să fie deschisă popoarelor ca și indivizilor, și inima suveranului trebuie să fie dreaptă și nepărtinitoare, fără considerente unilaterale față cu toți, asemenea limbii la cumpănă, asemenea echilibrului voințelor umane, ce se numește drept.

Națiunea română trebuie să se pună pe terenul de drept, pe care stau toate celelalte națiuni ale Austriei, — nimica mai mult și nici o iotă mai puțin. Cine ced(eaz)ă degetul, va trebui să cede(ze) și mâna. Puși odată pe acest teren de drept, nu trebuie să cedăm nimănui nici cât e negru sub unghie, căci numai o egală îndreptățire poate duce la liniște și la împăcare. Politica lingăilor trebuie lăsată pe seama lingăilor; pe flamura noastră trebuiesc scrise pur și simplu voințele noastre. Cehii spun în organele lor cum că vor face opozițiune până atuncea, până când se va recunoaște deplina autonomie Bohemiei. De ce să nu

Cetatea Căvelerilor

Avram Iancu - 150

Nr. 6 (22) / Iunie 2022

cerem neted și clar pentru noi, ceea ce Cehii pretind pentru ei? Transacțiuni în drepturi naționale nu se încap, împăcarea cu Ungurii ori cu Nemții nu se încap, până când nu ne vor ceda ceea ce voim noi; căci față cu sistemul constituțional de astăzi, trebuie să fim ireconciliabili. Dacă mai are cineva o singură îndoială despre importanța unui congres, acela cugete numai cât de degradați trebuie să fim noi Români, dacă până și Maghiarii, au ajuns să fie stăpânii noștri și să-și bată joc de noi în ședințele acelei adunări, ce se pretinde cameră. Am disperat de mult de a cere de la Români virtutea și demnitatea străbunilor, nici credem că am putea deștepta în el simțul cetățeanului Romei; dar nici că facem aicea apel la sentimente, de cari noi nu suntem capabili, ci numai la simplul sentiment de demnitate și mândrie curat omenească.

3

În caz dacă opiniunea publică a popoarelor Austriei ar cere schimbarea sistemului constituțional de astăzi, Românii, spre a fi factori eminamente activi întru formarea viitorului imperiului, să convoace un congres general al lor în care toată națiunea românească să fie reprezentată, și care să decidă atitudinea ei față de situațiunea cea nouă, de împrejurările par a o creia și impune imperiului. 2. Congresul să se declare solidar cu națiunile din Austria ce urmăresc aceleași interese ca și cea română. 3. Congresul să-și aleagă reprezentanța sa, care să comunice tronului voința națiunii românești, cerând a ei satisfacere. Condițiunea de viață a unei legi, garanția stabilității sale e ca să fie un rezultat, o expresiune fidelă a trebuințelor unui popor — și tocmai de aceea dreptul de a formula acele trebuințe în articole și paragrafe este, după spiritul timpului nostru, al popoarelor. Un popor — ori cum ar fi el — are dreptul de a-și legiui trebuințele și transacțiunile ce rezultă neapărat din acele trebuințe, reciprocitatea relațiilor sale; într'un cuvânt: legile unui popor, drepturile sale, nu pot purcede decât prin el însuși. Alt element străin, esențial diferit de al lui, nu-l poate impune nimica; și dacă-i impune, atuncia e numai prin superioritatea demnă de recunoscut a individualității sale, cum, de ex., au impus Francezii Românilor. E o influență pacinică, pe care cel pasiv o primește cu bucurie, cu disprețul său propriu, fără de a judeca cum că din asta poate să nască nenorocire pentru el. Noi suntem amici ai unității Austriei și tronul va găsi în noi totdeauna apărători sinceri, deși legi pe cari nu le-am făcut noi înșine, nu ne obligă. Îndată ce nu vom mai crede în ideea, în unitatea Austriei, simbolul ideii: dinastia, pentru noi nu mai există. Ideea asta însă până azi a fost o credință, o religiune a Românului. Ideea asta însă trebuie să se conformeze cu trebuințele popoarelor tuturor, ea să trăiască în toate, toate să trăiască în ea, deși fiecare în concentrațiunea sa proprie. Ea să fie comună tuturor popoarelor, cum o religiune poate fi comună mai multor individe, fără ca de aceea individele să nu aibă Interesele lor proprii. Astfel federațiunea garantează pe de o parte dezvoltarea proprie a fiecăruia din popoare, pe de alta e gajul cel mai sigur diunității Austriei. • Nu, unitatea Austriei nu cere existența unei Ungarii, cum este ea astăzi; Ungaria este, nu e o condițiune a Austriei. Noi am putea uza de drepturile noastre prin propria noastră inițiativă, am putea proclama autonomia Transilvaniei, fără ca prin asta să periclităm unitatea Austriei, singura rațiune care are respectul nostru și care ne obligă.

Prof. Maria Mera

Cetatea Cavalerilor

Avram Iancu - 150

Nr. 6 (22) / Iunie 2022

Partea a doua:

GALA CAVALERULUI CONDEIULUI

a fost dedicată poetului și publicistului australian, român de origine **George Roca**, omagiat și sărbătorit într-o atmosferă aparte, cu prilejul lansării a trei volume, cuprinzând 450 nume, reunite sub genericul „**Taina scrisului**”.

4

Moderatorul acestei părți, Col. r. Dr. Constantin Moșincat, a spus despre George Roca că este un adevărat **Cavaler al Condeului**. Cred că e inutil să motivez acest frumos apelativ, care aparține regretatului Dr. Constantin Mălinaș, dar care i se potrivește ca „mănușa” lui George. El lansează reviste, proiecte în care strânge oamenii în jurul său, proiecte ce dau strălucire de aur când sunt finalizate. Se zbate și nu se lasă până nu le duce la capăt. Acesta-i George Roca, mereu prezent și suflet al Cetății. E un om sociabil, plăcut, deschis, fără fițe, pretenții, orgolii mărunte. E un bihorean harnic și pașnic. George întreabă, ajută, croiește culoare pentru ca toți să ajungă acolo sus, precum cei pe care ni i-a prezentat în cărțile sale minunate „De vorbă cu stelele”, cele mai strălucite personalități românești intervievate, frumos botezate „stele” de George Roca. Despre opera sa se pot așterne pagini multe, dar selecția sintetică cu siguranță o va face el cu mult mai multă decență și rigoare, căci, cele peste 5.000 p. publicate deja până acum, fac parte din patrimoniul culturii române, al cărei ambasador este George Roca, ce ține steagul românismului, luând pilda Luceafărului Eminescu, căci oriunde se duce zice că-i **român, și PUNCTUM!**.

George Roca - 2012

Pe George Roca, când vine la Oradea, îl recunoști după aliura sa de aristocrat al scrisului ce are sub braț, totdeauna, o carte, gata s-o recomande, s-o facă cadou, s-o promoveze. Dar faptul că ori de câte ori se întoarce de pe „al Pacificului mal” George nu stă. E acolo unde arde o scânteie ori pâlpâie măcar ceva din jarul culturii de pe Crișuri. Vrea să vadă teatru, filme, să stea de vorbă cu toți cunoscuții întâlniți pe Corso. Toate asta le știți. Despre George Roca, să vă spun ceea ce puțini cunosc.

Dar, nu știți că de ziua Municipiului Oradea, în 12 octombrie 2012, în sala istorică a Primăriei „General Traian Moșoiu”, George Roca a semnat adeziunea sa la *Asociația Națională a Cavalerilor de Clio* (foto). Și de atunci se poartă ca un adevărat cavaler, fiind mereu prezent cu lucrări interesante și variate de la „arhitectura ștefaniană”, la poezii, din creația proprie, ori/și de a recomanda prietenilor săi Revista Cetatea Cavalerilor!

După ce a prezentat un scurt medalion al personalității celui omagiat, i-a înmănat lui George Roca: *Revista Cetatea Cavalerilor* –

Supliment Eminescu, Marele premiu al Revistei Cetatea Cavalerilor: „**Rădăcini**”, **Steagul Asociației și Insigna de Cavaler de Clio** (cu sugestia: să-l porte oriunde merge, și să facă o Filială în Australia), cu prilejul investirii sale cu demnitatea de **Cavaler de Clio, la a 75 de ani** (împliniți anul trecut pe 14 iulie)! Și un simbolic dar cartea: *Cazemata!*, volum apărut în decembrie 2021, apreciat ca singura lucrare din istoriografia națională care tratează apărarea și conștiința națională potrivit devizei „prin noi înșine”. Toate însoțite de urări de spor și sănătate.

Dr. Pașcu Balaci a completat medalionul sărbătoritului – laureat cu alte aspecte privitoare la prezența lui George Roca în Oradea, dar și anvergura sa poetică, cu poezii traduse în mai multe limbi, publicate și în Revista *Cetatea Cavalerilor*.

La final, George Roca a ținut să salute în parte pe cei prezenți să le mulțumească cavaleriește și să se declare pe deplin mulțumit că în fine „dorul de casă” s-a stins revăzând colegii de școală, prietenii de altădată, prilej de a depăna amintiri. A vorbit despre preocupările sale literare, grație șlefuitorului său de limbă română, prof. univ. Dr. Valentin Chifor, prezent la eveniment, acolo la margine de ocean, în revistele

Avram Iancu - 150

Cetatea Cavalerilor

Nr. 6 (22) / Iunie 2022

literare în care a promovat valori românești, prin care a încercat (a și reușit, afirmăm noi, în cunoștință de cauză) să rămână mereu lipit de limba română, pe care și feciorul său, avocat australian o stăpânește, până și în grai ardelenesc.

Provocat de moderatori, George Roca a recitat poezia sa **Ardealul**, mult apreciată prin aplauze de asistență! Apoi le-a dăruit celor doi moderatori cadouri simbolice.

Mulți ani trăiască, a răsunat din glasurile celor peste 40 de participanți, precum și a corului „general Traian Moșoiu”, acompaniat de dirijorul Ionel Fluieraș, și el fost coleg de școală cu sărbătoritul.

Discuțiile au continuat la autografe și la un pahar ciocnit pentru spor și sănătate! Peste toate s-a așternut și o bună dispoziție. Ing. Bărnăuțiu i-a dedicat sărbătoritului o epigramă. Onorante aprecieri și felicitări au fost rostite la adresa organizatorilor de către participanți și sărbătorit, la o dublă **Gală de simțire și trăire românească. Și punctum!**, cum spunea Eminescu!

George Roca cu prietenii...

